

Slovenija nič posebnega

Akcijski načrti EU so pragmatična in konkretna gradiva. Evropski administraciji je treba v tem pogledu priznati, da je operativna in natančna. V vseh gradivih so namreč natančno opredeljeni vsi relevantni kazalci, s katerimi se spremlja napredek držav na tem področju.

Za leto 2003 so bili doslej na voljo več mednarodno primerljivi rezultati posebnega projekta SIBIS in SIBIS+, ki se je v letih 2002/2003 izvedel v vseh 25 državah (in tudi v ZDA). Žal se projekt ni nadaljeval, ampak se je spremljanje akcijskega programa eEurope 2003+ reševalo s posebnim razpisom, na osnovi katerega je podjetje Danish Management v naglici jeseni 2003 izvedlo prvo, le to pa je že drugo znanje. Raziskava temelji na anketi podjetij, gospodinjstev, zdravnikov ter na zajemanju vrste drugih podatkov na osnovi sekundarnih virov in intervjujev.

Pregled rezultatov v tej publikaciji kaže, da je v Sloveniji razmeroma visoka splošna ravnost, ki ji v nekaterih pogledih sledi oziroma presega tudi razvost na področju informacijske tehnologije. Tipičen primer je uporaba pecejev v gospodinjstvih, ki potrjuje tradicionalno dobro opremljenost slovenskih gospodinjstev. Okoli 60 odstotkov gospodinjstev s peceji je celo nekoliko več, kot bi primerjalno pričakovali glede na stroške peceja v primerjavi s povprečno slovensko plačo. Po podatkih Statističnega urada RS namreč znaša v Sloveniji cena peceja (Intel pentium ali AMD z DVD/RWCD, 256 RAM, 15 palčni monitor, USB, internet, modem) 86 odstotkov povprečne plače. Več kot 60 odstotkov gospodinjstev s pecejem predstavlja najvišji odstotek med pristopnicami EU in tudi odstotek, ki je povsem primerljiv s povprečjem EU.

Na drugi strani pa je v Sloveniji nizka opremljenost šol s osebnimi računalniki, kjer se vidi, da je v osnovnih šolah Slovenija s povprečjem okoli pet pecejev na 100 učencev celo pod povprečjem. Podobno je tudi v srednjih šolah. Na tej točki velja izpostaviti, da oveneni podatki niti niso bili zbrani z neposredno anketo niti ne izhajajo iz ocen statističnih uradov, ampak so jih v vsaki državi zbrali na osnovi razpoložljivih virov.

Podatki nekaterih držav (npr. Romunija z 10,4 peceja na 100 učencev) zato še posebej kažejo na znatno verjetnost neuskajane metodologije zajemanja podatkov. Pri tem je bil za Slovenijo uporabljen podatek RIS (www.ris.org), ki je v metodološkem pogledu specifičen in nekoliko konservativen, saj se omejuje zgolj na računalnike, namenjene učencem, in to v začetku leta 2003. Upad financiranja šolstva je del siceršnjega pojava konec 90-ih let minulega stoletja, ko je Slovenija skoraj v vseh vidikih razvoja informacijske družbe dramatično zaostala v tempu razvoja. Šele od aktivnosti v zadnjem letu oziroma v naslednjih letih lahko pričakujemo večjo spremembo na področju opremljenosti šol.

Podobno slabo je razvita e-uprava. V poročilu eEurope 2003+ je za Slovenijo prikazana le primerjalna tabela o uporabi in izpolnjevanju obrazcev na internetu, kjer smo nekoliko nad povprečjem pristopnic EU, kar pa za visoko siceršnjo informatiziranost javne uprave v Sloveniji ni poseben dosežek. Še posebej zato, ker je podrobna analiza projekta SIBIS+ za začetek leta 2003 kazala za Slovenijo v tem pogledu še bolj neugodno sliko; v tem pogledu raziskava eEurope 2003+ iz konca leta 2003 kaže na napredek.

Raziskava pa – pričakovano – potrjuje visoko opremljenost slovenskih podjetij z dostopom do interneta, nekatere druge primerjave (SIBIS, RIS) pa so celo nakazovale, da je Slovenija v opremljenosti s osnovnimi informacijskimi tehnologijami (pece, internet, spletna stran) celo nekoliko nad povprečjem EU in s tem tudi vodilna država med pristopnicami. V pogledu kazalnikov podjetij v poročilu eEurope 2003+ pa za Slovenijo po drugi strani nekoliko izstopa – v primerjavi z raziskavami RIS – razmeroma nizek delež podjetij s spletno stranjo in tudi nekoliko nižji delež podjetij, ki sprejemajo naročila. To je lahko rezultat drugačne metodologije, vsekakor pa rezultati kažejo, da je na področju podjetij pri drugih kandidatkah izjemno živahna rast, ki vse bolj pogosto presega tudi dosežke v Sloveniji.

V celoti gledano je torej poročilo o napredku 2003+ za Slovenijo razmeroma ugodno, opozarja pa na nekatere znane slabosti pri razvoju informacijske družbe v Sloveniji; hkrati pa je iz poročila razviden skokovit napredek drugih držav pristopnic EU.

Prof. dr. Vasja Vehovar
Fakulteta za družbene vede Ljubljana

Kronologija sodnih spopadov med evropskimi in ameriškim regulatorji ter Microsoftom

1994
15. julij: Evropska komisija in ameriško pravosodno ministrstvo skleneta sporazum z Microsoftom, da se bo z denarno poravnavo odzval na obtožbe, da je s svojo politiko podeljevanja licenc oviral konkurenco, posebno Novella, izdelovalca programske opreme in tedanjega tekmeča.

1995
April: Microsoft, seznanjen s tožbo ameriškega pravosodnega ministrstva, odstopi od nakupa Intuita, izdelovalca osebnega finančnega paketa Quicken.

1997
24. november: Evropska komisija sklene sporazum z Microsoftom, da se bo z denarno poravnavo odzval na obtožbe, da je s svojo politiko podeljevanja licenc oviral konkurenco, tokrat Santa Cruz operation, izdelovalca programske opreme za unix. Microsoft se zaveže, da se bo odrekel pogodbenim določilom.

11. december: Ameriško pravosodno ministrstvo trdi, da je Microsoft prekršil sporazum iz leta 1994 in da ovira konkurenco. Ameriški sodnik kasneje odredi, naj v svojem obsepristnem operacijskem sistemu windows ne ponuja več interneta brskalnika internet explorer v integrirani obliki, češar pa Microsoft ne stori. Namesto tega dovoli izdelovalcem računalnikov, da windows namešajo brez ikone za internet explorer.

1998
Maj: Pritožno sodišče za okraj Columbia odloči v prid Microsoftu in izloči windows 98 iz sodnikove odredbe.

2000
Februar: Evropska komisija razglasi, da preiskuje, ali je Microsoft s tem, da je na škodo drugih izdelovalcev programske opreme za mrežne strežnike integralno določene funkcije v windows 2000, oviral konkurenco.

3. april: Ameriški sodnik razsodi, da je Microsoft s svojo monopolno močjo oviral konkurenco, in kasneje odredi razkosožnje Microsofta.

7. julij: Microsoft, seznanjen z ugovori iz Brusija, opusti načrte za skupni nadzor nad britansko kabelsko družbo Telewest communications.

3. avgust: Evropska komisija zatrdi v prvi Ugotoviti o možnih kršitvah, da je Microsoft s svojo politiko podeljevanja licenc oviral konkurenco, ko podjetju Sun microsystems ni posredoval bistvenih informacij.

2001
28. junij: Pritožno sodišče za okraj Columbia preklicke razkosožnje Microsofta in okrivni sodnika, češ da ni sklical ustreznih zasluzanj o zadevi. Hkrati pa soglasno razsodi, da je Microsoft s svojim monopolom nad sistemom windows oviral konkurenco.

30. avgust: Evropska komisija izda drugo Ugotovitev o možnih kršitvah, v kateri obtoži skotje, da je oviral konkurenco nasproti drugim izdelovalcem audiovizualne programske opreme, ko je v operacijskem sistemu windows integralno določil program media player, ter da je oviral konkurenco nasproti izdelovalcem strežnikov nižjega cenovnega razreda, ko tekmečem ni posredoval informacij.

2002
1. november: Ameriški sodnik se zaveže za sporazum o odpravi in preprečevanju kršitev med pravosodnim ministrstvom in Microsoftom, po določilih katerega naj bi s podeljevanjem licenc in drugimi sredstvi dosegli krepitev konkurenca.

2003
6. avgust: Evropska komisija pošlje Microsoftu tretjo Ugotovitev o možnih kršitvah, v kateri razloži svoje trditve, da je družba ovirala konkurenco. Komisija opozori Microsoft, da ga bo oglobila, mu ukazala, naj media playerja ne ponuja več v integrirani obliki in sistemu windows oziroma naj poleg njega ponudi še konkurenčno audiovizualno opremo in da naj konkurenčnim izdelovalcem programske opreme nižjega cenovnega razreda posreduje več informacij.

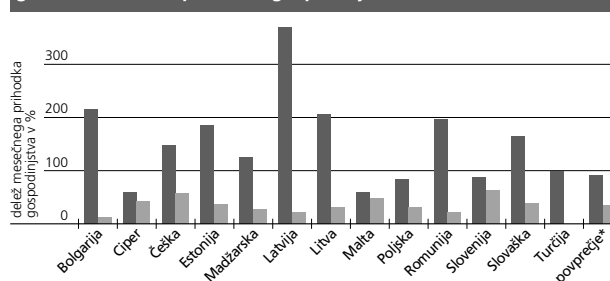
2004
15. marec: Strokovnjaki za antitrustno zakonodajo iz vseh petnajstih članic EU podprejo osnutek sklepa komisije o Microsoftovem primeru.

16.-17. marec: Predsednik Microsofta Steve Ballmer in Microsoftov glavni svetovalca Brad Smith se sestane z evropskim komisarjem za konkurenco Mariom Montijem in poskušata v zadnjem trenutku doseči poravnavo. Viri poročajo, da Microsoft ponudi rešitev, po kateri bi od izdelovalcev računalnikov zahteval, naj poleg media playerja v programske pakete vključijo tudi audiovizualno programsko opremo njegovih tekmecev.

18. marec: Monti izjavi, da »poravnava v Microsoftovem primeru ni bila mogoča«. Evropska komisija naj bi se po Montijevih besedah izrekla proti Microsoftovi zlorabi vodilnega položaja na trgu in predlagala globo.

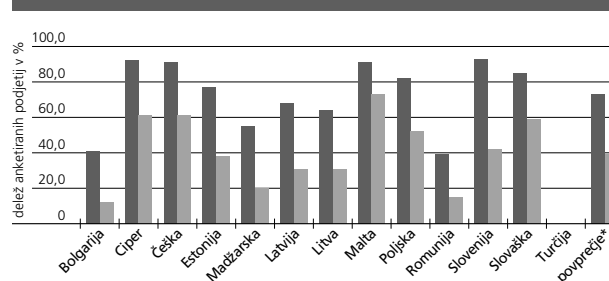
24. marec: Evropska komisija naloži Microsoftu rekordno globo v višini 497,2 milijona evrov oziroma 611,2 milijona dolarjev. Družbi ukaže tudi, naj ponudi različico operacijskega sistema windows brez programa media player, naj spodbudi izdelovalce računalnikov, naj ponujajo drugo audiovizualno programsko opremo, in da naj razkrije več informacij o svojih programih ter s tem omogoči konkurenčnim izdelovalcem programske opreme za strežnike izdelavo programske opreme, ki bo z operacijskim sistemom windows enako združljiva kot je Microsoftova. D. R.

Cenovna dosegljivost osebnega računalnika

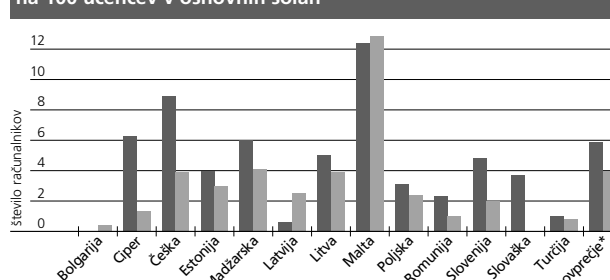
delež mesečnega prihoda gospodinjstva v %

Delež podjetij s spletno stranjo

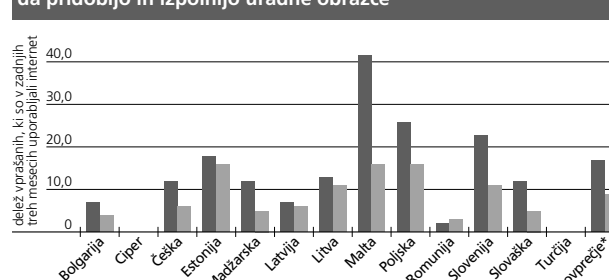
delež anketiranih podjetij v %

Število osebnih računalnikov na 100 učencev v osnovnih šolah

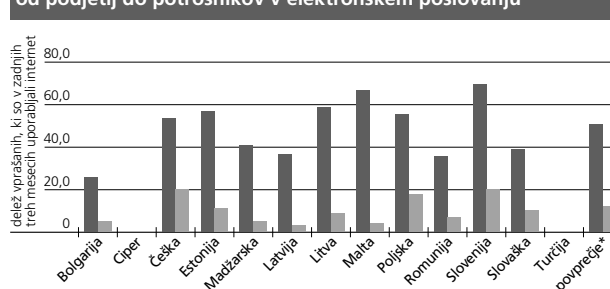
Število računalnikov na 100 učencev

Delež posameznikov, ki uporabljajo internet, da pridobijo in izpolnijo uradne obrazce

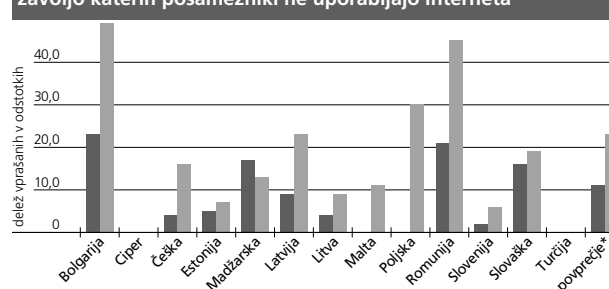
delež vprašanih, ki so vsaj enkrat v zadnjih treh mesecih uporabljali internet

Uporaba interneta od podjetij do potrošnikov v elektronskem poslovanju

delež vprašanih, ki so vsaj enkrat v zadnjih treh mesecih uporabljali internet

Pomanjkanje večšin, zavoljo katerih posamezniki ne uporabljajo interneta

delež vprašanih, ki so vsaj enkrat v zadnjih treh mesecih uporabljali internet

»Lahko tožimo Microsoft, zakaj ne?«

Evropska komisija je odločila, da je Microsoft, največji izdelovalec programske opreme na svetu, zlorabil monopolni položaj in mu naložila kazen slabih pol milijarde evrov. Kaj to pomeni za Slovenijo, ki s prvim majem vstopa v EU, kakšni Slovenija ni tožila Microsofta, kako se po slovenskem zakonu kaznuje podjetje, ki na prepovedan način »opusneš« prodajo nekoga drugega izdelka ali storitve s skupno distribucijo izdelkov ali celo s prodajo izdelkov v paketu? Vse v zvezi s tožbo Microsofta in razmerah v Sloveniji je za Delo pojasnil Andrej Plahutnik, direktor Urada za varstvo konkurenca RS (UVK).

Kazen od 1 do 30 milijonov tolarjev zaradi zlorabe monopolna imamo tudi v Sloveniji. Je kdo že odgovarjal ali plačal?
Ne.
Ampak postopki zaradi zlorabe monopolna so oziroma težeje?
Prvi postopek je bil uveden leta 1995, ko je UVK izdal odločbo v zvezi z izkoriščanjem prevladujočega tržnega položaja distributerja oziroma založnika. Zadnji dve odločbi na to temo ne morem komentirati, ker sta v obravnavi, ni pa skrivnost, da gre za prijavo Vege, tretjega operaterja mobilne telefonije v Sloveniji, ki očita Mobitelu, največjemu operaterju, izkoriščanje prevladujočega položaja na trgu; v drugem primeru podjetje Medinet (amis.net) očita Telekomu Slovenije zlorabo prevladujočega položaja na trgu pri storitvi ADSL. Lahko rečem, da sta postopka, vsaj eden od njiju, v sklepnii fazi.

Na UVK je tudi primer v zvezi s paketi ISDN Telekom Slovenija izpred let. Ali ni to podoben primer Microsoftu? Ali ni šlo pri Telekomovih prodajih ISDN paketov skupaj s Siolovimi cd-romi za enako kršitev monopolna, kot jo izvaja Microsoft?
Ne, to ni čisto enak primer.

Ali se ne dogaja nekaj podobnega tudi na primeru ADSL, ko Telekom v paketu prodaja svoje priključke ADSL s Siolovim dostopom do interneta? O tem smo v Delu pisali 17. 11. 2003 v članku Spet prepovedana paketa prodaja, pa se nihče ni zganil? Zakaj?
Ni bilo prijave in spet, to ni čisto enak primer.

Zakaj je v Sloveniji ob znanih razmerah na telekomunikacijskem trgu ni več prijav?
Lahko bi sprožili tako tožbo, res je, a pomembnejše se mi zdi, da tožbe niso vložili Microsoftovi konkurenti v Sloveniji –

tisti na trgu. Se očitno ne čutijo ogroženi. Res pa je, da bi UVK lahko tožila Microsoft v Sloveniji po uradni dolžnosti.
In zakaj ga niste?
Tudi zaradi načela ekonomičnosti nismo šli v postopek. Imamo drugih primerov preveč in premalo kadrov. S tako ex office tožbo proti Microsoftu bi si nakopali še en primer, ki bi nam oteževalo reševanje drugih, pomembnejših. Po pa bolje po prvem maju, ko vstopimo v EU in se kadrovske okrepitvi tudi pisarna UVK, čeprav se bojim, da tudi novi kadri ne bodo dovolj za reševanje vseh postopkov.

Pa lahko to tožbe Microsofta v Sloveniji iz istih razlogov še vedno pride, četudi je evropska komisija že odločila?
Lahko tožimo Microsoft, zakaj ne?
Kaj odločitev Evropske komisije (res še ni pravomočna, na kar bodo zaradi pritožb čakali bržkone nekaj let) pomeni za pravo, za konkurenco – vaš komentar?

Evropska komisija je s odločitvijo za kazen Microsoftu naredila bistven korak naprej pri urejanju razmer na trgu in ga pozdravljam. V EU se oblikuje politika, da je potrebno trgu razvijati. Se pa po drugi strani sprašujem, kaj je končni cilj? Je to varstvo konkurentov na trgu? Če je tako, je to zgrešen cilj in ni v duhu razvoja konkurenčno-pravne politike. Končni cilj je doseči konkurenčen, strukturiran trg in varstvo potrošnika. Prav potrošnik mora imeti izbiri, celotne informacije na trgu in najboljše ceno za kakovost. Prav prvga maja letos se sprejemajo nova določila »konkurenčnega zakon«, ki med drugim določajo, da če se več kot tri države odločijo za tožbo proti podjetju zaradi izkoriščanja tržnega položaja iz istih razlogov, bo primer prevzela evropska komisija. To je dobro. **Luka Dekleva Humar**

Na kratko

Prodaja fotofonov navzgor, ponekod že prepovedani
Medtem ko naj bi bilo v letošnjem letu prodanih že 150 milijonov fotofonov, uporabniki pa naj bi z njimi naredili skoraj 30 milijard fotografij, se vse bolj širi nezadovoljstvo zaradi njihove uporabe. Potem ko so fotofone že prepovedali v nekaterih podjetjih, se je zdaj za prepoved njihove prodaje zavezala še vlada v Savdski Arabiji. Razlog je za naše kraje precej nenavaden: fantje z novimi igračkami menda preveč radi fotografirajo dekleta, pa tudi ta niso ravno nedolžna in rada lovijo svoje kolege, ne da bi jih vprašala za dovoljenje. Vsi prodajalci, ki imajo fotofone v zalogi, jih morajo izročiti vladnim uslužbenecem, ti pa jih bodo poplačali, ko bodo telefone prodali v izvoz.

Potrjevanje Adričnih rezervacij s kratkimi sporočili
Ice informacijski sistemi je slovenske mu letalskemu prevozniku Adria airways začel nadgrajevati kontaktni center, s čemer naj bi lahko ponudili nove ugodnosti za potnike. Med novostmi omenitih takojšnjih potrjevanje rezervacij letalskih vozovnic s kratkimi sporočili (SMS), elektronsko pošto ali telefaksom. Adria je nov kontaktni center vzpostavila v lanskem letu, z njim so posodobili tako klicni center kot možnost upravljanja s podatki o strankah. Vse poslovalnice so povezane z obstoječimi bazami podatkov o strankah in rezervacijskim sistemom amadeus, zato je sprejemanje novih zahtev in njihovo izvajanje lahko hi-

tro in natančno evidentirano. Zdajšnja nadgradnja bo prinesla še nekaj novih poslovo-informacijskih rešitev, z njimi pa naj bi pohitirili komunikacijo med stranko in letalskim prevoznikom.

Planet Avtera presegel cilje
Lansko leto in skupno družbo Avtera povezana distribucijska podjetja Alstora, Avtoehna biro, HPC, PCX computers in Repro so v prvem letu delovanja zabeležila 14,7 milijarde tolarjev prihodka in se tem presegla zastavljeni cilj. Približno osem odstotkov prihodka so ustvarili v tujini. Dobiček je dosegel 188 milijonov tolarjev. Prodali so 49.500 tiskalnikov, 18.000 računalnikov, 25.000 monitorjev, 7500 kopirnih strojev, 21.000 foto- in video aparatov ter 700.000 kosov potrošnega materiala. Letos želijo te številke še povečati, saj naj bi skupni prihodek povečali na 16,7 milijarde tolarjev.

»Kinematografi ne bodo izumrli«

Intervju: Aleš Blatnik, Filmofil
Aleš Blatnik ima film v krvi in o njem veliko piše. Svoje članke je objavljval tudi v revijah Ekran in Oskar, zdaj kot pisec med drugim sodeluje z revijo Premiera. Je avtor knjige Napad radioaktivnih filmov, ki govori o filmih petdesetih let prejšnjega stoletja, in koproducent slovenskega filma V petek zvečer, ki so ga v kinodvoranah predvajali leta 2000. Pred dobrim letom je v slovenski spletni prostor lansiral Filmofil, mesečnik o filmski sceni.

Kako bi po dobrem letu izhajanja Filmofila ocenili njegov domet in vpliv?
Vsak mesec ga razpošljemo na več kot 5000 elektronskih naslovov, kar pomeni, da je že sedaj medij s pomembno močjo glede na svojo ozko specializiranost. Ni splošen medij ampak nagovarja točno določeno ciljno skupino, ki jo zanimajo točno določene stvari.
Kako ga je sprejela domača filmska industrija?
Berejo ga vsi, ki pri nas kaj veljajo v filmski industriji. Nekatera podjetja so tudi že izrazila zanimanje za sodelovanje na področju oglaševanja. Kljub temu se še vedno pojavljajo zadržki, ker gre pač za internetni medij. Na področju interneta so v naši filmski industriji vsi še zelo

Foto Jure Eržen

previdni in zadržani, čeprav jim Filmofil kot specializirani medij lahko le koristi. Večina med njimi pričakuje, da bodo medij skozi svoje avtorske prispevke se naprej brezplačno propagirali filme. Kakšne posebne potrebe po svoji večji angažiranosti tako niti ne čutijo, ker so uredniki »klasičnih« medijev še vedno prepričani, da bralce najbolj zanima prav pirovsko pisanje. Internet ima še to smolo, da je pri nas še povsem na obrobju marketinških proračunov, ker ga oglaševalci po pomembnosti še niso izenačili z drugimi mediji.

Zaradi svoje ozke profilirane ciljne skupine odjemalcev je Filmofil z oglaševalskega vidika najbrž najbolj zanimiv prav za filmsko industrijo?
Res je. Filmofil postaja za filmsko industrijo vedno bolj zanimiv, kar se že izraža v konkretnih oblikah sodelovanja. Tako smo nedavno v sodelovanju s Cankarjevimi domom pripravili posebno tematsko številko o festivalu dokumentarnega filma. Posluš za tovrstno sodelovanje narašča, ker se tudi na našem trgu že pojavljajo akterji, ki se zavedajo pomena internetne promocije, s katero lahko na trgu bistveno povečajo svojo opaznost. Po drugi strani pa se mnogi še vedno oklepajo prepričanja, da je film temo, o kateri se v medijih že tako dovolj govori. Nekateri so bolj dovzetni za sodelovanje z internetnimi mediji, drugi pa se bodo morali zaradi svoje internetne pasivnosti verjetno kmalu posloviti s trga.

Ste se posredovanja informacij o dogajanju na slovenski filmski in ostali medijski sceni prek spleta lotili tudi zato, ker je slovenska filmska industrija na internetu tako zelo slabo zastopana?
Za uporabo spleta smo se odločili, ker se informacije danes najhitreje in največje širijo prav po internetu. Poleg tega tudi potrošniki danes največ iščejo informacijo o filmu in filmski industriji prav s pomočjo interneta. Tudi spletne klepetalnice povečujejo svoj pomen, ker so mnenja, izražena v njih, v marsičem že vplivnejša kot mnenja raznih kritikov v tiskanih in ostalih elektronskih medijih. Internet kot medij bi se moral vedno bolj upoštevati kot orodje za promocijo in tudi samo distribucijo filma. Kdor ga bo kot takšnega prezrl ali ga ne bo jemal resno, bo to kaj hitro začutil na lastnem bančnem računu.

Ste tem še najbrž požugali tudi slovenski filmski industriji?
Nikakor. Hotel sem le poudariti, da je internet zelo hitro razvijajoč se medij in kot takšen vedno bolj pomemben. Pika.

Bodo potrošniki filme, ki si jih ni mogoče ogledati v kinodvoranah ali na televiziji, si jih sposoditi ali kupiti na

več mestu ali pa ga bodo enostavno vzeli z interneta ob pomoči mnogih namenskih brezplačnih internetnih servisov.

Spletni mediji v tujini veliko prispevajo k obveščeni končnih potrošnikov o filmski ponudbi tako v kinematografski kot tudi v drugih medijih. Kako se to odraža na trgu?
V ZDA so nosilci DVD že postali najpomembnejši del filmskega trga. Ta se pri nas zelo slabo promovira, saj največkrat niso objavljeni niti prihodki posameznih filmskih naslovov v trgovine in v izposojevalnicah DVD. Večina potrošnikov tako niti ne ve, da tako imenovani »sell-through market«, kjer se filmski nosilci DVD prodajajo, obstaja tudi v Sloveniji. Ker niso vajeni ugovajati nosilcev, si jih le izposojajo. Iz enakega razloga je v porastu jemanje vsebin z interneta, kjer pa uradna filmska ponudba tako ali tako sploh ni prisotna. Takšno stanje slovenske ponudnike filmske zabave ogroža mnogo bolj kot, recimo, njihove ameriške kolege.

Na tujih trgih se problemov, ki jih prinašata nelegalno razmnoževanje in distribuiranje filmskih vsebin po spletu ali z nelegalnimi nosilci DVD, dobro zavedajo in so vse bolj aktivni na področju preprečevanja in zaviranja neodobnega piratstva. Kako je pri nas?
V Združenih državah imajo zelo razvito kulturo potrošništva. Zadnje čase se DVD tako dobro prodajajo, da je s tem ponekod že ogrožen obstoj njihovih izposojevalnic. Slovence k iskanju alternativnih poti do filmskih naslovov naravnost prisilijo že visoke cene nosilcev. Zdravi njiho pripravljani v hipu pozabiti na moralne pomisleke in to, da bi nosilce posvem legalno kupili v trgovini.

Bo v prihodnosti prišlo do izumrtja kinodvoran zaradi prevlade videa na zahtevo (VoD)? Bodo videokei in izposojevalnice DVD utonile v pozabo?
To se deloma že dogaja. Kinodvorane, ki ponujajo ogled umetniških filmskih naslovov, ne morejo več poslovtati brez državnih subvencij. Podobno se zna zgoditi z ostalimi ponudniki filmske zabave, tudi z videotekami, ker bo video na zahtevo najbrž res postal prevladujoča oblika konzumiranja filmskih vsebin. Vsak gledalec si bo kar na internetu izbral in si prek njega ogledal tiste filmske naslove, ki ga zanimajo. Vseeno mislim, da kinematografi najbrž ne bodo izumrli, saj tudi gledalcišče še vedno delujejo.

Nekateri »spas teatru« so celo zelo uspešni, zato ne vidim razlogov, da ne bi bili v prihodnosti podobno tržno zanimivi tudi nekateri kinoprodukcioni z ustrezno profilirano filmsko ponudbo.

Klemen Kleč

Inteligentno skladišče janus gre v svet

Slovenski Microsoft je razglasil zmagovalca lokalnega predtekmovalja za študente in dijake college coding cup. Na regionalno tekmovalje v Cambridge in bordska na finale imagine cup v Brazilijo bodo potovali Peter Jaušovec, Simon Jurčič, Miha Lesjak in Gregor Pačnik, vsi so študentje na fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko univerze v Mariboru, ki so zasnovali napredno rešitev za uporabo v skladiščnih poslovnih okoljih janus. Rešitev deluje na osebnih računalnikih in dlančnikih, izbrana pa je bila med enajstim prijavljenimi projekti.

Housing še tesneje z rdečo kapo
S podpisom pogodbe med korporacijo Red hat in podjetjem Housing je slednje status partnerja za izobraževanje v Sloveniji in na Hrvaškem nadgradilo z nazivom poslovni partner. Poleg izobraževanja bodo kupci s strani Housinga po no-

vem deležni tudi rešitev in podpore, ki jih nudijo Red hat po vse svetu. Red hat je najbliž znan bo osnovni linux RHEL3 (red hat enterprise linux 3), ki jo prodajajo v treh različicah.

FMC gleda proti zahodu
Srečanje s strankami je ljubljansko podjetje FMC popestrilo s predstavitvijo najpomembnejših partnerjev, med katerimi je na prvem mestu Dell, za distribucijo izdelkov katerega FMC skrbi v Sloveniji. Vse pomembnejši del zahtevnih projektov je tudi Dellov dogovor z izdelovalcem shranjevalnih naprav EMC, ki so ga pred kratkim še dopolnili in podaljšali. Martin Favur, direktor FMC, je v uvodnem nagovoru razložil vizijo podjetja, ob tem pa omenil, da se v petih letih delovanja uspešni trg zadovoljiti tudi s celovitimi rešitvami in sistemsko integracijo. Že v kratkem naj bi svoje delovanje razširili tudi na trge zahodne Evrope.

B. O.